

عنوان مقاله:

صلاة: نماز، دعا یا نیایش؟

محل انتشار:

همایش نماز (آثار فردی و اجتماعی آن) (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

فاطمه کریمی - هیات علمی دانشگاه پیام نور مرکز میانه

خلاصه مقاله:

واژه «صلاة» همواره تداعی گر آن عبادت مخصوص مسلمانان است که به شیوه خاصی ادا می شود. اما در آیات مختلف قرآن کریم گاهی صلاه معنی دیگری می یابد که شنونده را دچار سردرگمی می کند چرا که رابطه ای بین صلاه و نماز در نمی یابد. به عنوان مثال وقتی در پایان نماز بعد از تکبیر آیه شریفه «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا» (احزاب: ۵۶) قرائت میشود، آیا می توان چنین ترجمه کرد که خدا و فرشتگانش بر پیامبر نماز می خوانند ای کسانی که ایمان آورده اید بر او نماز بخوانید و به فرمانش بخوبی گردن نهید؟ آیا چنین ترجمه ای صحیح است؟ این مقاله بر آن است به روش تحلیلی و توصیفی به واکاوی واژه صلاه در زبان عرب و بررسی موارد مختلفی که در آیات قرآن و یا اشعار عرب آمده است بپردازد. و در نتیجه از واژه صلاه صرفا به معنی عبادت و فریضه نماز رفع ابهام نماید.

کلمات کلیدی:

صلاة، دعا، درود، نماز، قرآن.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1138020>

